

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

17. Circumspecta Romani &c. Monasteria Ordinis S. Benedicti in Urbe
Ratisbona & Dominio Maximiliani Emanuelis Bavarix Ducis existentia in
novam Congregationem uniuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

cellere, an verò intelligantur translate ad dictam Dominicam infra octavam Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis.

Tertio. An dictum Officium, & Missa de Nomine B. M. V. pro dictis locis, aut Ordinibus Regularibus possint amplius reimprimi, ac illo post-hac possint iidem uti;

Et Sac. Congregatio respondit ad prædicta dubia ut infra videlicet.

Ad primum. Cessare debere.

Ad secundum. Indulgentias pariter cessare pro illa die, & pro translatione supplicandum esse Sanctissimo.

Ad tertium. Non licere; Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 17. Junii 1684.

N. Card. Ludovisius

Locus + Sigilli.

Bernardinus Casalius S. Rit. Cong. Secret.

XVII.

Monasteria Ordinis S. Benedicti in Urbe Ratisbona & dominio Maximiliani Emmanuelis Bavaricæ Ducis existentia in novam Congregationem ununtur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à paternæ suæ charitatis pro vitæ Monasticæ emulamento studii.

Circumspecta Romani Pontificis, cui agri Domini cura divinitus credita est, providentia, in id præcipue sollicitis studiis incumbit, ut Monasticam regularemque disciplinam, scubi lapsa est, modis congruis restituere satagat, ubi verò Domino benedicente viget, Apostolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adspirante superni favoris auxilio provecta Ecclesia Dei uberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo Nos ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipsum peculiari studio, summæque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum, Altissimi obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ iugo mancipatorum vota, ac laudabilia Orthodoxorum Principum avitæ Fidei, & Christianæ Religionis tuendæ, & propagandæ Zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia paternâ charitate complectimur, & pro data Nobis cœlitus potestate Monachorum, & aliorum Religiosorum virorum Congregationes interdum instituimus, sicut personarum, locorum, rerum & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus & præsidium, ad Monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum & felicem progressum, spiritualeque Christi fidei ædificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Nomina Abbatum qui de dictorum Monasteriorum unione consentiunt.

§. 1. Cum itaque (sicut accipimus) Dilecti Filii Cælestinus Abbas exempti Monasterii Reichenbachensis in Palatinatu Superiori Administrator Romanus, Abbas Monasterii Superioris Quercus vulgu Oberaltaich, nec non Monasterii Mchelfeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterii Pruseningensis, ac Monasteriorum Endorffensis, Weissenensis, iidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis propè Ratisbonam, Antonius Abbas Monasterii Malestorfensis, Bernardus Abbas Monasterii Tegernseensis, Rupertus Abbas Monasterii Sanctorum Martini, & Aniani Rott. ad Oenum, Gregorius Abbas Monasterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterii in Alc, seu Altenst, Benedictus Rudolph Abbas Monasterii in Weichenstephan propè Frisingam, Placidus Abbas Monaste-

rii Benedictoburani, Maurus Rambeck Abbas Monasterii Montis Sancti Andecks, Leonardus Weiff, Abbas Monasterii Weissenbrunnensis, & Benedictus Abbas Monasterii Tirhauptensis Ordinis S. Benedicti, providè prudenterque considerantes, Monasteria præfata à se invicem separata de præfenti reperiri, aliorum dicti Ordinis Congregationes, & præsertim Helveticam, auctoritate Apostolicâ institutas, Monasticæ disciplinæ, piæque conversationis, & bonorum operum laude, ac pacifici felicitque gubernii bono, nec non sacrorum, eisque ancillantium bonarum litterarum studiis eximie florere, unioni præfatorum suorum respective Monasteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto consenserint.

§. 2. Et Dilectus Filius Nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriusque Bavaricæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, bonæ memoriæ Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani suorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavaricæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, vestigiis inhaerens, pro eo quo flagrat, Domus Dei zelo, unionem Monasteriorum, & institutionem novæ Congregationis huiusmodi fieri magnopere exoptet.

§. 3. Nos qui Monasticam regularemque disciplinam, quantum Nobis ex alto conceditur, confovere atque promovere, omni studio contendimus, piis Abbatum prædictorum desideriis Apostolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventû, & fervens pietate, tam egregia Christianæ fortitudinis, atque prudentiæ specimina in bello contra Turcas strenuè gerendo dedit, novisque decoribus in dies Domino benedicente, summâ cum animi Nostrî lætitiâ magis magisque inlærescit, ergâ res Ecclesiasticas studia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonensi ac in dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris, respective existentia, in unum corpus unum, & conjugimus, sicque unita & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis, illis, ut infra dicitur aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 4. Ac ipsam novam Congregationem sic erectam & institutam, ejusque Monasteria, & loca regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcunque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos huiusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem, quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non possint, (salvo tamen eisdem Ordinariis locorum, quoad Monasteria prædicta, quæ horum ordinariæ jurisdictioni hæcenus subiecta fuerunt, & in libris Cameræ Apostolicæ descripta non sunt, jure, confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis aliis iuribus, eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis) harum serie eximimus, & liberamus.

Quam etiam exoptat Maximilianus Bavaricæ Dux.

Singularis in eo pietas & fortitudo laudatur.

Absolutio ad effectum.

In unum corpus præfata Monasteria conjunguntur.

Novæ Congregationis inde exurgentis titulus.

Eximuntur à jurisdictione Ordinariorum.

Salvis iuribus quæ illis vigore Concilii Tridentini &c. competunt.

Ornatu
facultate
aggregan-
di sibi alia
dicti Ordini
Monasteria &
condendi
Constitu-
tiones ab
Apostolica
Sede con-
firmandas.

§. 5. Præterea eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ alia quæcunque Monasteria dicti Ordinis in dominio prædicto consentientia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscunque Congregationibus Canonice aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo Generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus earundem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Decretum
super ob-
stativis.

§. 6. Decernentes ipsas præsentis Litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod præfati locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cujuscunque status, gradus, ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ, propter quas eadem purè emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quolibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in contrarium vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari.

Clausula
sublata &
Decretum
irritans.

§. 7. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quancunque præminentiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulæ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisque quibuscunque etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, eidem Ecclesiis, & Monasteriis, aliorumque respective Præfatis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuscunque, etiam

specificâ, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscunque, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hæc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extrâ illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Augusti 1684. Pontificatus Nostri anno octavo.

J. G. SLUSIUS.

Clericis Secularibus in commune viventibus confirmatur capacitas ad obtinenda & retinenda Beneficia Ecclesiastica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **P**rospero felicique Instituti Dilectorum Filiariorum Clericorum Secularium in communi viventium statui, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere, eosque specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibuscunque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & aliquorum ex Dilectis Filiis Romanæ Curie Prælati à Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Seculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi, nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, vel sine cura animarum, & alias cujuscunque qualitatibus, conditionibus, vel naturæ existentibus, quæ per Clericos Seculares, in titulum, commendam, vel administrationes aut aliàs quovis modo obtineri consueverunt: ac proinde ipsos Clericos Seculares in communi viventes, tam præsentibus, quam futuros quæcunque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsentis Canonice obtinent,

Fides
transumpti-
torum.

D. 26. Au-
gusti. 1684
Pont. Anno
octavo.

XVIII.

Absolutio
ad effectum.

Clerici Se-
culares in
communi
viventes
Beneficio-
rum Eccle-
siasticorum
non sunt
incapaces.

retine-